

[P. Andersen.]

kommer til Anvendelse, foreslaar Flertallet, at man stemmer imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Elmquist: Som jeg gjorde Rede for ved første Behandling af Lovforslaget, har mit Parti haft forskellige Betæneligheder overfor det foreliggende Lovforslag. Jeg skal, idet jeg henviser til den Udtalelse i Betænkningen, det konservative Folkepartis og Partiet Venstres Udvalgsmedlemmer har afgivet, her kun nævne den Betænelighed, vi har haft ved at lade Staten træde ind overfor denne Kreditkasse med fuld Garanti, en Garanti paa 20 Mill. Kr., altsaa for hele det Beløb, der kan udlaanes, usanset at der ingen solidarisk Hæftelse skal være for Laantagernes Vedkommende. Vi har imidlertid trods disse Betæneligheder ønsket at yde vor Medvirkning til Lovforslagets Gennemførelse, dels under Hensyn til den store Betydning, som — det erkender vi fuldt ud — det har, at vor Flaade bliver moderniseret og fornyet, dels i Betragtning af, at det danske Skibserhverv bortset fra Sejlskibserhvervet aldrig har modtaget Statsstøtte, medens vi derimod gennem Eksportkrediten i alt Fald indirekte yder Støtte til Skibsbygning for Udlandet. Paa den anden Side har vi dog ment, at naar Staten skal garantere for 20 Mill. Kr., vilde det ogsaa være naturligt, at den Aktiekapital paa 1 Million, der skal danne Basis for Kassen, og hvis Aktionærer skal forestaa Kassens Ledelse og skal have den væsentlige Indflydelse paa Anbringelsen af de 20 Mill. Kr. enten som foreslaaet af det ærede Medlem Hr. Hendriksen ved første Behandling burde hæfte solidarisk, hvis den ikke indbetales fuldtud, eller bør være fuldt indbetalt. At lade denne Aktiekapital med kun 200 000 Kr.s Indbetaling, saaledes som Lovforslaget anviser, faa den afgørende Raadighed over de 20 Mill. Kr.s Udlaan og over de 100 000 Kr.s aarlige Administrationsindtægter, som vil tilflyde Kassen, naar de 20 Millioner er udlaant, har vi fra vor Side fundet var noget urimeligt. Et saadant Forhold vil ogsaa medføre, at Staten vil løbe en vis Risiko for de ikke indbetalte 800 000 Kr., den være sig nu større eller mindre, men en vis Risiko er der selvfølgelig altid, hvor der i Stedet for en fuld Indbetaling kun foreligger en Garanti.

Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. P. Andersen udtalte, at vi paa en Række Kardinalpunkter havde stillet Ændringsforslag. Det maa vist være en Misforstaaelse, for det er kun paa dette ene Punkt, man

virkelig kan sige, vi har stillet et Ændringsforslag af væsentlig Betydning. Jeg gaar ud fra, det maa have været en Fortalelse.

I øvrigt har jeg for mit Vedkommende haft Forstaaelsen af, at den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri og Flertalspartierne egentlig kunde dele vor Opfattelse med Hensyn til Indbetalingen af Aktiekapitalen, men at man overfor Redernes Udtalelse om, at den tegnede Aktiekapital vilde falde fra, hvis man fastholdt dette Krav, ikke har ment at kunne gaa med til at stille det. Jeg tror, at den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri og Flertalspartierne har set lidt for pessimistisk herpaa. Interessen hos Rederne er sikkert saa stor, at man ikke vil lade denne Sag falde, fordi dette berettigede Krav stilles, men vil søge ad anden Vej at rejse Pengene, hvis det nu foreliggende Tilsagn ikke maatte staa ved Magt. Og ser Rederne sig ikke i Stand til i Øjeblikket, det kan jo godt være, at indbetale denne Difference paa 800 000 Kr., kunde det tænkes, at disse Penge kunde faas hos andre, som interesserer sig for den danske Skibsfart og det danske Skibserhverv. Jeg synes da i hvert Fald, at det var rimeligt at forsøge, om denne Udvej ikke stod aaben.

Jeg skal tilføje, at jeg egentlig ogsaa finder, at det er lidt mærkeligt, at vi her i denne Rigsdag, naar vi sidste Aar vedtog en Aktielov, hvorefter vi krævede, at enhver Aktiekapital af Hensyn til Kreditorerne skulde være fuldt indbetalt, allerede i Aar gaar med til at fravige denne Regel, skønt Kreditorerne ogsaa her — og Kreditorerne her er i videste Forstand Staten, der staar bag ved med sin Garanti — har ganske samme Interesse som ved andre Aktieselskaber i Almindelighed i at faa Aktiekapitalen fuldt indbetalt. Jeg haaber derfor, der for Regeringen paa dette Lovforslags videre Vej maa vise sig Muligheder for at tiltræde dette rimelige og naturlige Krav, som vi fra vor Side stiller, og som ikke, hvis der virkelig er Interesse for Sagen, burde forhindre dennes Gennemførelse.

Under Hensyn til, at vi kræver fuld Indbetaling, har vi maattet foreslaa nogle Ændringer i Konsekvens deraf. Vi har forhøjet Grænsen for Udbyttet. Der er i Lovforslaget fastsat et Maksimumsudbytte af 5 pCt. Vi har fundet det rigtigst at forhøje det til 6 pCt., saaledes som Rederne i øvrigt ogsaa selv har henstillet.

Maa jeg lige have Lov til at indføre den Bemærkning, at der er en Trykfejl i Betænkningen paa anden Side; der staar: